

Europeiska unionens officiella tidning

L 185

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

17 juli 2009

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG) nr 625/2009 av den 7 juli 2009 om gemenskapsregler för import från vissa tredjeländer (kodifierad version) 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 626/2009 av den 13 juli 2009 om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 rörande antidumpningstullen på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Indien 16
- Kommissionens förordning (EG) nr 627/2009 av den 16 juli 2009 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 19
- Kommissionens förordning (EG) nr 628/2009 av den 16 juli 2009 om utfärdande av importlicenser för ansökningar som lämnades in under de sju första dagarna av juli 2009 inom ramen för de tullkvoter för fjäderfäkött som öppnades genom förordning (EG) nr 616/2007 21

- II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Rådet

2009/552/EG, Euratom:

- ★ **Rådets beslut av den 16 juli 2009 om utnämning av en ny ledamot av Europeiska gemenskapernas kommission** 23

Kommissionen

2009/553/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 24 mars 2009 om åtgärd C 52/07 (f.d. NN 64/07) som Spanien har genomfört för planen för stöd till textil- och konfektionsindustrin [delgivet med nr K(2009) 2017] ⁽¹⁾** 24

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 625/2009

av den 7 juli 2009

om gemenskapsregler för import från vissa tredjeländer

(kodifierad version)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133,

med beaktande av rättsakterna om upprättandet av de gemensamma organisationerna för marknaderna för jordbruksprodukter och de rättsakter om bearbetade jordbruksprodukter som har antagits i enlighet med artikel 308 i fördraget, särskilt de bestämmelser som möjliggör undantag från den allmänna principen att alla kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan endast får ersättas med de åtgärder som anges i dessa rättsakter,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredjeländer ⁽¹⁾ har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt ⁽²⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.
- (2) Den gemensamma handelspolitiken bör grunda sig på enhetliga principer.
- (3) Enligt artikel 14 i fördraget består den inre marknaden sedan den 1 januari 1993 av ett område utan inre gränser där varor, personer, tjänster och kapital tillförsäkras fri rörlighet.
- (4) Genomförandet av den gemensamma handelspolitiken vad gäller importregler är det enda sättet att säkra att de regler som tillämpas på gemenskapens handel med tredjeländer korrekt avspeglar marknadernas integration.

- (5) Större enhetlighet i importreglerna bör uppnås genom att man i största möjliga utsträckning, med hänsyn till särdragen hos de ekonomiska systemen i de tredjeländer som avses, fastställer bestämmelser liknande dem som tillämpas enligt de gemensamma reglerna för övriga tredjeländer.
- (6) Gemenskapsreglerna för import är tillämpliga även på kol- och stålprodukter, utan att det påverkar eventuella tillämpningsföreskrifter i en överenskommelse som särskilt hänför sig till dessa produkter.
- (7) Liberalisering av importen, det vill säga frånvaron av kvantitativa restriktioner, bör därför vara utgångspunkten för gemenskapens regler inom detta område.
- (8) När det gäller vissa varor bör kommissionen undersöka importvillkoren, importtrenderna, de olika aspekterna av den ekonomiska och handelsmässiga situationen samt de åtgärder som eventuellt bör vidtas.
- (9) För dessa varor kan det visa sig nödvändigt med gemenskapskontroll av en del av importen.
- (10) Det åligger kommissionen och rådet att med vederbörlig hänsyn till rådande internationella förpliktelser besluta om de skyddsåtgärder som ligger i gemenskapens intresse.
- (11) Kontroll- eller skyddsåtgärder som begränsas till ett eller flera områden inom gemenskapen kan dock visa sig lämpligare än åtgärder som tillämpas inom hela gemenskapen. Sådana åtgärder bör dock tillåtas endast i undantagsfall och när inga alternativa lösningar finns. Det är nödvändigt att säkerställa att sådana lösningar blir tillfälliga och skapar minsta möjliga störning på den inre marknaden.
- (12) Om gemenskapskontroll tillämpas bör produkterna i fråga få övergå till fri omsättning först efter uppvisande av ett övervakningsdokument som uppfyller enhetliga

⁽¹⁾ EGT L 67, 10.3.1994, s. 89.

⁽²⁾ Se bilaga III.

kriterier. Dokumentet bör, efter en informell begäran från importören, utfärdas inom en viss tid av medlemsstaternas myndigheter; detta ger dock inte importören rätt att importera. Övervakningsdokumentet bör således endast vara giltigt så länge som importreglerna är oförändrade.

- (13) För att åstadkomma en god administrativ förvaltning och i gemenskapsaktörernas intresse är det lämpligt att ge övervakningsdokumentet ett innehåll och en utformning som i möjligaste mån motsvarar de blanketter för importlicenser som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 738/94 av den 30 mars 1994 om vissa bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 520/94 om fastställande av ett gemenskapsförfarande för förvaltningen av kvantitativa kvoter ⁽¹⁾, kommissionens förordning (EG) nr 3168/94 av den 21 december 1994 om fastställande av ett tillämpningsområde för rådets förordning (EG) nr 517/94 om gemensamma bestämmelser för import av textilprodukter från vissa tredjeländer som inte omfattas av bilaterala avtal, protokoll eller andra överenskommelser eller av andra särskilda gemenskapsbestämmelser för import ⁽²⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 3169/94 av den 21 december 1994 om ändring av bilaga III till rådets förordning (EEG) nr 3030/93 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredjeländ ⁽³⁾ och att erinra om övervakningsdokumentets tekniska kännetecken.

- (14) Det ligger i gemenskapens intresse att det mellan medlemsstaterna och kommissionen sker ett så uttömmande utbyte som möjligt av information från gemenskapens kontroller.

- (15) Det är nödvändigt att fastställa noggranna kriterier för att värdera eventuell skada samt att införa ett undersökningsförfarande, vilket inte utesluter att kommissionen och medlemsstaterna även fortsättningsvis kan införa lämpliga åtgärder i brådskande fall.

- (16) I detta syfte bör detaljerade bestämmelser införas om inledandet av undersökningar, om de kontroller och inspektioner som krävs, om hörande av berörda parter, behandling av den information som kommer in samt om kriterierna för att värdera skada.

- (17) De bestämmelser om undersökningar som införs genom denna förordning påverkar inte tillämpningen av gemenskapsregler eller nationella regler om tystnadsplikt.

- (18) Det är också nödvändigt att fastställa tidsfrister för inledandet av undersökningar och för beslut om vilka åtgärder som eventuellt är lämpliga, så att dessa beslut fattas

snabbt, och på det sättet öka rättssäkerheten för de inblandade ekonomiska aktörerna.

- (19) För att det ska vara möjligt att skapa enhetliga importregler bör de formaliteter som gäller för importörerna förenklas och de bör vara lika, oberoende av var varorna tullklareras. Därför är det önskvärt att föreskriva att blanketter som motsvarar den förlaga som finns som bilaga till denna förordning bör användas för alla formaliteter.
- (20) Övervakningsdokument som utfärdats i samband med gemenskapskontroll bör vara giltiga i hela gemenskapen oberoende av vilken medlemsstat som utfärdat dem.
- (21) Textilvaror som omfattas av rådets förordning (EG) nr 517/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import av textilvaror från vissa tredjeländer som inte omfattas av bilaterala avtal, protokoll eller arrangemang, eller av andra särskilda gemenskapsregler för import ⁽⁴⁾ får en särskild behandling, både på gemenskapsnivå och internationell nivå. De bör därför helt undantas från den här förordningens räckvidd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 1

1. Denna förordning gäller för import av produkter med ursprung i de tredjeländer som anges i bilaga I, med undantag av de textilprodukter som omfattas av förordning (EG) nr 517/94.

2. Import till gemenskapen av de varor som avses i punkt 1 ska vara fri och därför inte vara föremål för kvantitativa restriktioner, utan att detta påverkar tillämpningen av de åtgärder som får vidtas enligt kapitel V.

KAPITEL II

GEMSKAPENS INFORMATIONS- OCH SAMRÅDSFÖRFARANDE

Artikel 2

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om importtrenderna är sådana att kontroll- eller skyddsåtgärder bör vidtas. Underrättelsen ska innehålla tillgängliga belägg enligt kriterierna i artikel 8. Kommissionen ska omedelbart vidarebefordra denna information till alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 87, 31.3.1994, s. 47.

⁽²⁾ EGT L 335, 23.12.1994, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 335, 23.12.1994, s. 33.

⁽⁴⁾ EGT L 67, 10.3.1994, s. 1.

Artikel 3

1. Samråd får inledas på begäran av en medlemsstat eller på initiativ av kommissionen.
2. Samråd ska äga rum inom åtta arbetsdagar efter det att kommissionen har mottagit den underrättelse som anges i artikel 2 och, under alla omständigheter, innan gemenskapen inför kontroll- eller skyddsåtgärder.

Artikel 4

1. Samråd ska äga rum inom en rådgivande kommitté, nedan kallad *kommittén*, som ska bestå av företrädare för varje medlemsstat och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. Kommittén ska mötas då ordföranden sammankallar den. Ordföranden ska så snart som möjligt förse medlemsstaterna med all relevant information.
3. Samråden ska särskilt omfatta
 - a) importvillkor, importtrender samt olika aspekter på den ekonomiska och handelsmässiga situationen vad avser produktion i fråga,
 - b) ärenden som rör förvaltningen av handelsavtalen mellan gemenskapen och de tredjeländer som anges i bilaga I,
 - c) de åtgärder som eventuellt bör vidtas.
4. Samråden får, om nödvändigt, ske skriftligen. Kommissionen ska i så fall underrätta medlemsstaterna, som inom en av kommissionen fastställd tid om fem till åtta arbetsdagar kan yttra sig eller begära muntligt samråd.

KAPITEL III

GEMENSKAPENS UNDERSÖKNINGSFÖRFARANDE

Artikel 5

1. Om det efter de samråd som avses i artiklarna 3 och 4 är uppenbart för kommissionen att det finns tillräckliga belägg för att en undersökning ska vara berättigad, ska kommissionen inleda en undersökning inom en månad från mottagandet av underrättelsen från medlemsstaten och offentliggöra ett meddelande om detta i *Europeiska unionens officiella tidning*. Meddelandet ska innehålla
 - a) en sammanfattning av de uppgifter som tagits emot samt en upplysning om att alla relevanta uppgifter ska lämnas till kommissionen,

- b) den tidsfrist inom vilken berörda parter skriftligen ska lämna synpunkter för att dessa ska beaktas i undersökningen,
- c) inom vilken tid de berörda parterna får ansöka om att höras muntligen av kommissionen i enlighet med punkt 4.

Kommissionen ska inleda undersökningen i samarbete med medlemsstaterna.

2. Kommissionen ska inhämta alla uppgifter som den anser nödvändiga, och om den efter samråd med kommittén finner det lämpligt ska den försöka kontrollera uppgifterna med importörer, affärsmän, agenter, producenter, branschsammanläggningar och branschorganisationer.

Vid genomförandet av denna uppgift ska kommissionen biträddas av personal från den medlemsstat på vars territorium kontrollerna utförs, om medlemsstaten så önskar.

Berörda parter som har givit sig till känna i enlighet med punkt 1 första stycket samt företrädare för exportlandet får efter skriftlig begäran ta del av alla uppgifter som lämnats till kommissionen i samband med undersökningen, med undantag av interna dokument som sammanställts av gemenskapens eller medlemsstaternas myndigheter, om uppgifterna är av betydelse för försvaret av deras intressen och inte är förtroliga i den mening som avses i artikel 7 och om de används av kommissionen i undersökningen.

3. Medlemsstaterna ska på begäran av kommissionen, och enligt de förfaranden som den har fastställt, förse denna med alla uppgifter som medlemsstaterna förfogar över vad avser marknadsutvecklingen för den produkt som undersöks.

4. Kommissionen får höra de berörda parterna. De ska höras om de skriftligen har begärt detta inom den tid som fastställs i meddelandet i *Europeiska unionens officiella tidning* och visat att de verkligen kan komma att beröras av undersökningens resultat och att det finns särskilda skäl att höra dem muntligen.

5. Om de begärda uppgifterna inte lämnas inom den tid som fastställs i denna förordning, eller inom den tid som fastställs av kommissionen enligt denna förordning, eller om undersökningen i väsentlig grad hindras, får slutsatser dras på grundval av tillgängliga uppgifter. Om kommissionen finner att en berörd part eller tredje part har lämnat felaktiga eller vilseledande uppgifter ska den inte beakta dem utan använda tillgängliga uppgifter.

6. Om kommissionen efter samrådet enligt punkt 1 finner att det inte finns tillräckliga belägg för att en undersökning ska vara berättigad, ska den underrätta medlemsstaterna om sitt beslut inom en månad efter det att uppgifterna från medlemsstaterna tagits emot.

Artikel 6

1. När undersökningen är avslutad ska kommissionen lämna en rapport över resultaten till kommittén.

2. Om kommissionen inom nio månader från undersökningens inledning inte anser att några kontroll- eller skyddsåtgärder på gemenskapsnivå behövs, ska undersökningen avslutas inom en månad, efter samråd med kommittén. Beslutet att avsluta undersökningen ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, med angivande av de huvudsakliga undersökningsresultaten och en sammanfattning av skälen för beslutet.

3. Om kommissionen anser att kontroll- eller skyddsåtgärder på gemenskapsnivå är nödvändiga, ska den inom nio månader från undersökningens inledning fatta de beslut som krävs enligt kapitel IV och V. I undantagsfall får denna tidsfrist förlängas med högst två månader. Kommissionen ska i sådana fall offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning* med uppgift om hur mycket fristen har förlängts och en kortfattad motivering av beslutet.

4. Bestämmelserna i detta kapitel ska inte vid någon tidpunkt hindra att kontrollåtgärder vidtas enligt artiklarna 9-14 eller att skyddsåtgärder enligt artiklarna 15, 16 och 17 vidtas i en kris-situation där ett dröjsmål kan orsaka allvarlig skada och där situationen därför kräver ett omedelbart ingripande.

Kommissionen ska omedelbart vidta de undersökningsåtgärder som den anser fortfarande vara nödvändiga. Resultaten av undersökningen ska användas för att ompröva de åtgärder som har vidtagits.

Artikel 7

1. De uppgifter som tagits emot enligt denna förordning ska endast användas för det ändamål för vilka de begärdes.

2. Rådet, kommissionen, medlemsstaterna och deras tjänstemän får inte lämna ut förtroliga uppgifter som de har tagit emot enligt denna förordning eller uppgifter som har lämnats i förtroende, om inte den som lämnat dem uttryckligen har tillåtit detta.

3. I varje begäran om förtrolig behandling ska det anges varför uppgifterna bör behandlas förtroligt.

Om en begäran om förtrolig behandling dock skulle visa sig oberättigad och om den part som lämnar uppgifterna varken vill offentliggöra dem eller godkänna att de offentliggörs i all-

män eller sammanfattad form, får uppgifterna lämnas utan avseende.

4. Uppgifterna ska under alla omständigheter anses förtroliga om det är troligt att offentliggörandet av dem medför betydande negativa effekter för den part som har lämnat dem eller för den som är upphovet till dem.

5. Punkterna 1-4 ska inte hindra att gemenskapens myndigheter hänvisar till allmän information och särskilt till skäl som har legat till grund för de beslut som har fattats i enlighet med denna förordning. Dessa myndigheter ska dock ta hänsyn till det berättigade intresse som berörda juridiska och fysiska personer kan ha av att deras affärshemligheter inte avslöjas.

Artikel 8

1. Undersökningen av importtrenderna, importvillkoren och den allvarliga skada eller fara för allvarlig skada som sådan import medför för gemenskapens producenter ska särskilt omfatta följande kriterier:

- a) Importvolymen, särskilt om den har ökat markant, antingen i absoluta tal eller i relation till gemenskapens produktion eller konsumtion.
- b) Importpriserna, särskilt i händelse av en betydande nedsättning av priset i jämförelse med priset på en liknande produkt inom gemenskapen.
- c) Följdverkningarna för gemenskapens producenter av liknande eller direkt konkurrerande produkter, så som de utvisas av trenderna för vissa ekonomiska indikatorer, bl.a.

— produktion,

— kapacitetsutnyttjande,

— lager,

— försäljning,

— marknadsandel,

— priser (t.ex. nedsättning av priser eller förhindrande av prisökningar som normalt skulle ha ägt rum),

— vinster,

— avkastning på sysselsatt kapital,

— betalningsflöde,

— sysselsättning.

2. När undersökningen genomförs ska kommissionen ta hänsyn till det särskilda ekonomiska systemet i de länder som avses i bilaga I.

3. Om fara för allvarlig skada åberopas ska kommissionen också undersöka om man klart kan förutse att en särskild situation troligen kommer att förorsaka verklig skada. I detta sammanhang ska hänsyn tas till sådana indikatorer som

- a) ökningstakten för export till gemenskapen,
- b) den exportkapacitet som ursprungs- eller exportlandet redan har eller kommer att ha inom en överskådlig framtid och sannolikheten för att den export som den resulterar i kommer att ske till gemenskapen.

KAPITEL IV

KONTROLL

Artikel 9

1. Om gemenskapens intressen så kräver, kan kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ besluta om

- a) att införa gemenskapskontroll i efterhand för viss import, i enlighet med de förfaranden som kommissionen har fastställt,
- b) gemenskapskontroll i förväg i enlighet med artikel 10, för att övervaka trenderna för denna import.

2. Kontrollåtgärderna ska ha en begränsad giltighetstid. Om inte annat anges, ska de upphöra att gälla vid slutet av det andra kalenderhalvår som följer på det kalenderhalvår då de infördes.

Artikel 10

1. Övergång till fri omsättning för varor som är föremål för föregående gemenskapsövervakning får ske endast mot uppvisande av ett övervakningsdokument. Detta dokument ska utfärdas av den behöriga myndighet som utsetts av medlemsstaterna, utan kostnad, för de mängder som begärs, inom högst fem arbetsdagar efter det att de behöriga nationella myndigheterna mottagit en begäran från någon gemenskapsimportör, oberoende av var denne är etablerad i gemenskapen. Om inte annat bevisas, ska den förutnämnda begäran anses ha mottagits av den behöriga nationella myndigheten senast tre arbetsdagar efter det att den lämnats in.

2. Övervakningsdokumentet ska upprättas på en blankett som motsvarar förlagan i bilaga II.

Om inte annat föreskrivs i beslutet om att införa övervakning, ska importörens begäran om övervakningsdokumentet innehålla endast följande uppgifter:

a) Sökandens namn och fullständiga adress (inbegripet telefon- och telefaxnummer och eventuellt registreringsnummer hos behörig nationell myndighet) samt momsregistreringsnummer om han är momspliktig.

b) I förekommande fall, deklarantens eller sökandens eventuella företrädares namn och fullständiga adress (inbegripet telefon- och telefaxnummer).

c) Varubeskrivning med uppgifter om

— varornas handelsbeteckning,

— deras nummer i Kombinerade nomenklaturen,

— deras ursprungsland och avsändarland.

d) Deklarerade kvantiteter uttryckta i kg och, i förekommande fall, i annan lämplig mängdenhet (par, styck, etc.).

e) Cif-värdet i euro vid gemenskapens gräns.

f) Följande försäkran, daterad och underskriven av den sökande med namnförtydligande med stora bokstäver:

"Jag bekräftar härmed att uppgifterna i denna ansökan är riktiga och lämnade i god tro och att jag är etablerad i gemenskapen."

3. Övervakningsdokumentet ska vara giltigt i hela gemenskapen, oberoende av vilken medlemsstat som utfärdat det.

4. Om det framkommer att det pris per enhet till vilket transaktionen görs överstiger det som anges i övervakningsdokumentet med mindre än 5 %, eller att det sammanlagda värdet eller kvantiteten för de importerade produkterna överstiger det värde eller den kvantitet som har angivits i övervakningsdokumentet med mindre än 5 %, ska detta inte hindra att produkten i fråga övergår till fri omsättning. Kommissionen får – efter att ha hört de yttranden som har avgivits i kommittén och tagit hänsyn till produkternas beskaffenhet samt övriga särskilda kännetecken för transaktionerna i fråga – fastställa en annan procentsats, som dock normalt sett inte får överstiga 10 %.

5. Övervakningsdokument får bara användas så länge som reglerna för liberalisering av importen är i kraft för transaktionerna i fråga. De får under inga omständigheter användas längre än till slutet av den period som ska fastställas vid samma tidpunkt och enligt samma förfarande som införandet av kontroll, varvid hänsyn ska tas till produkternas beskaffenhet och andra särskilda kännetecken för transaktionerna i fråga.

6. Om det beslut som fattas enligt artikel 9 innehåller sådana bestämmelser, ska ursprunget för de produkter som står under gemenskapskontroll bevisas genom ett ursprungsintyg. Bestämmelserna i denna punkt ska inte påverka tillämpningen av andra bestämmelser om uppvisande av ett sådant intyg.

7. Om den produkt som är föremål för gemenskapskontroll i förväg omfattas av regionala skyddsåtgärder i en medlemsstat, kan det importtillstånd som den medlemsstaten har beviljat ersätta övervakningsdokumentet.

8. Blanketterna till övervakningsdokumenten och utdragen ur dessa ska upprättas i två exemplar, varav ett exemplar, märkt "Mottagarens original" och försett med siffran 1, ska lämnas till den sökande och det andra, märkt "Behörig myndighets exemplar" och försett med siffran 2, ska förvaras av den myndighet som har utfärdat dokumentet. Den behöriga myndigheten får av administrativa skäl lägga till ytterligare kopior av blankett nr 2.

9. Blanketterna ska tryckas på vitt skrivpapper som är fritt från mekanisk massa och väger mellan 55 och 65 g/m². De ska ha formatet 210 × 297 mm. Radavståndet för maskinskrivna texter ska vara 4,24 mm (1/6 engelsk tum). Blanketternas layout ska följas exakt. Båda sidor av exemplar nr 1, som utgör själva övervakningsdokumentet, ska dessutom förses med en tryckt guillocherad bakgrund i gult som gör att varje försök till förfalskning på mekanisk eller kemisk väg avslöjas.

10. Medlemsstaterna ska vara ansvariga för att blanketterna trycks. Blanketterna kan också tryckas av tryckerier som godkännts av den medlemsstat där de är etablerade. I det senare fallet ska en hänvisning till detta godkännande finnas på varje blankett. Varje blankett ska vara försedd med tryckeriets namn och adress eller med ett märke som gör det möjligt att identifiera tryckeriet.

Artikel 11

Om gemenskapens intressen så kräver och om det är troligt att den situation som avses i artikel 15.1 kommer att uppstå, får kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ,

— begränsa giltighetstiden för de övervakningsdokument som eventuellt krävs,

— låta utfärdandet av detta dokument vara beroende av vissa villkor och, som en undantagsåtgärd, beroende av införandet av en återkallelseklausul eller det i förväg genomförda informations- och samrådsförfarandet som avses i artikel 3, med den frekvens och under den tid som kommissionen anger.

Artikel 12

Om importen av en produkt inte har varit föremål för gemenskapskontroll i förväg inom åtta arbetsdagar efter det att de samråd som avses i artikel 3 har slutförts, får kommissionen i enlighet med artikel 17 införa kontroll som är begränsad till import till en eller flera av gemenskapens regioner.

Artikel 13

1. Övergång till fri omsättning för varor som är föremål för regional övervakning får i den berörda regionen ske endast mot uppvisande av ett övervakningsdokument. Detta dokument ska utfärdas av den behöriga myndighet som utsetts av medlemsstaten eller medlemsstaterna, utan kostnad, för de mängder som begärs, inom högst fem arbetsdagar efter det att de behöriga nationella myndigheterna mottagit en begäran från någon gemenskapsimportör, oberoende av var denne är etablerad i gemenskapen. Om inte annat bevisas, ska den förutnämnda begäran anses ha mottagits av den behöriga nationella myndigheten senast tre arbetsdagar efter det att den lämnats in. Övervakningsdokumenten får användas endast så länge som liberaliseringsreglerna för importen är i kraft för de transaktioner det är fråga om.

2. Artikel 10.2 ska tillämpas.

Artikel 14

1. Vid gemenskapskontroll eller regional kontroll ska medlemsstaterna inom de tio första dagarna i varje månad meddela kommissionen följande:

- a) Vid kontroll i förväg, noggranna uppgifter om de penningbelopp (beräknade på grundval av cif-priser) och de varumängder för vilka övervakningsdokumentet har utfärdats under den föregående perioden.
- b) I samtliga fall, uppgifter om importen under den period som föregick den period som avses i led a.

De uppgifter som medlemsstaterna lämnar ska redovisas separat för produkter och länder.

Avvikande bestämmelser får fastställas vid samma tidpunkt och i enlighet med samma förfarande som kontrollåtgärderna.

2. Om produkternas beskaffenhet eller särskilda omständigheter så kräver, kan kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, ändra tidtabellen för lämnandet av dessa uppgifter.

3. Kommissionen ska informera medlemsstaterna.

KAPITEL V

SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 15

1. Om en produkt importeras till gemenskapen i sådana markant ökade kvantiteter eller på sådana villkor att det orsakar eller hotar att orsaka allvarlig skada för gemenskapens producenter av liknande eller direkt konkurrerande produkter, får kommissionen för att skydda gemenskapens intressen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, ändra importreglerna för produkten i fråga genom att föreskriva att den får övergå till fri omsättning endast efter uppvisande av ett importtillstånd som ska beviljas i enlighet med sådana bestämmelser och begränsningar som kommissionen fastställer.

2. De beslutade åtgärderna ska omedelbart meddelas rådet och medlemsstaterna, och de ska tillämpas genast.

3. De åtgärder som avses i denna artikel ska tillämpas på varje produkt som övergår till fri omsättning efter det att åtgärderna har trätt i kraft. De kan begränsas till vissa regioner inom gemenskapen, i enlighet med artikel 17.

Dessa åtgärder ska dock inte hindra att produkter redan under transport till gemenskapen övergår till fri omsättning, förutsatt att bestämmelseorten för sådana produkter inte kan ändras och att de produkter som enligt artiklarna 10 och 13 får övergå till fri omsättning endast efter uppvisande av ett övervakningsdokument faktiskt åtföljs av ett sådant dokument.

4. Om en medlemsstat har begärt att kommissionen ska intervensera, ska kommissionen fatta ett beslut inom högst fem arbetsdagar efter mottagandet av en sådan begäran.

5. Alla beslut som kommissionen fattar enligt denna artikel ska meddelas rådet och medlemsstaterna. Varje medlemsstat kan

inom en månad efter dagen för meddelandet hänskjuta ett sådant beslut till rådet.

6. Om en medlemsstat hänskjuter det beslut som kommissionen har fattat till rådet, får rådet med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut.

Om rådet inom tre månader efter det att frågan har hänskjutits till rådet inte har fattat något beslut, ska den åtgärd som kommissionen har beslutat om anses vara upphävd.

Artikel 16

1. Rådet får, särskilt i den situation som avses i artikel 15.1, besluta om lämpliga åtgärder. Det ska besluta med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen.

2. Artikel 15.3 ska tillämpas.

Artikel 17

Om det, i synnerhet på grundval av de faktorer som avses i artikel 8, visar sig att villkoren för införande av åtgärder enligt kapitel IV och artikel 15 är uppfyllda i en eller flera av gemenskapens regioner, får kommissionen efter att ha undersökt alternativa lösningar, i undantagsfall tillåta kontroll- eller skyddsåtgärder som är begränsade till regionen eller regionerna i fråga, om den anser att sådana åtgärder tillämpade på den nivån är lämpligare än åtgärder som tillämpas inom hela gemenskapen.

Dessa åtgärder ska vara tidsbegränsade och störa den inre marknaden så lite som möjligt.

Dessa åtgärder ska införas i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 9 respektive artikel 15.

Artikel 18

1. Under den tid som kontroll- eller skyddsåtgärder tillämpas enligt kapitel IV och V ska de samråd som avses i artikel 3 hållas inom kommittén, antingen på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens initiativ. Syftet med sådana samråd ska vara att

a) studera åtgärdernas effekt,

b) fastställa om åtgärderna fortfarande behövs.

2. Om kommissionen till följd av de samråd som avses i punkt 1 anser att någon kontroll- eller skyddsåtgärd som avses i kapitel IV eller V borde upphävas eller ändras, ska kommissionen handla enligt följande:

- a) Om rådet inte har beslutat om en åtgärd som införts av kommissionen, ska den senare genast ändra eller upphäva en sådan åtgärd och omedelbart sända en rapport till rådet.
- b) I samtliga andra fall ska kommissionen föreslå rådet att de åtgärder som rådet har infört ska upphävas eller ändras. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet.

Om beslutet rör regionala kontrollåtgärder ska det tillämpas från och med den sjätte dagen efter det att beslutet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 19

1. Denna förordning ska inte hindra fullgörandet av andra åtaganden i samband med särskilda bestämmelser i avtal som gemenskapen ingått med tredjeland.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser, ska denna förordning inte hindra medlemsstaterna från att anta eller tillämpa
 - a) förbud, kvantitativa restriktioner eller kontrollåtgärder grundade på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet; eller intresset att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara växter, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde eller att skydda industriell och kommersiell äganderätt,
 - b) särskilda valutabestämmelser,
 - c) formaliteter som har införts enligt internationella avtal i enlighet med fördraget.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de åtgärder eller formaliteter som ska införas eller ändras i enlighet med denna punkt. I synnerligen brådskande fall ska de nationella åtgärderna eller formaliteterna i fråga meddelas kommissionen omedelbart efter deras införande.

Artikel 20

1. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av rättsakterna om upprättandet av de gemensamma organisationerna för marknaderna för jordbruksprodukter, eller gemenskapens administrativa bestämmelser eller de nationella administrativa bestämmelser som har sin grund i dessa regler, eller tillämpningen av de särskilda regler som har antagits enligt artikel 308 i fördraget och som är tillämpliga på varor som är framställda genom förädling av jordbruksprodukter. Denna förordning ska utgöra ett komplement till dessa regler.

2. För produkter som omfattas av de regler som avses i punkt 1 ska artiklarna 9-14 och artikel 18 inte tillämpas på de varor för vilka de gemensamma reglerna för handel med tredjeland föreskriver uppvisande av en licens eller annat importdokument.

Artiklarna 15, 17 och 18 ska inte tillämpas på de produkter för vilka sådana regler föreskriver tillämpning av kvantitativa importrestriktioner.

Artikel 21

Förordning (EG) nr 519/94 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 22

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 juli 2009.

På rådets vägnar

A. BORG

Ordförande

*BILAGA I***LISTA ÖVER TREDJELÄNDER**

Armenien

Azerbajdzjan

Kazakstan

Nordkorea

Ryssland

Tadzjikistan

Turkmenistan

Uzbekistan

Vietnam

Vitryssland

BILAGA II

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

ÖVERVAKNINGSDOKUMENT

Mottagarens original	1	1. Mottagare (namn, fullständig adress, land, momsregistreringsnummer)	2. Utfärdandenummer
			3. Planerad ort och datum för import
			4. Behörig utfärdande myndighet (namn, adress och telefonnummer)
		5. Deklarant/företrädare (enligt vad som är tillämpligt) (namn och fullständig adress)	6. Ursprungsland (och geonomenklaturnummer)
			7. Avsändarland (och geonomenklaturnummer)
	1		8. Sista giltighetsdag
9. Varubeskrivning		10. KN-nummer och kategori	
		11. Kvantitet uttryckt i kg (nettomassa) eller i tilläggsenheter	
		12. Cif-värdet i euro vid gemenskapens gräns	
13. Övriga upplysningar			
14. Den behöriga myndighetens påteckning			
Datum:			
Underskrift: Stämpel			

15. AVSKRIVNINGAR			
Ange den tillgängliga kvantiteten i del 1 av kolumn 17 och den avskrivna kvantiteten i del 2			
16. Nettokvantitet (nettomassa eller annan måttenhet med uppgift om använd enhet)		19. Tulldokument (typ och nr) eller utdragets nummer och avskrivningsdatum	20. Den avskrivande myndighetens namn, medlemsstat, stämpel och underskrift
17. Med siffror	18. Den avskrivna kvantiteten med bokstäver		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Fäst eventuella fortsättningsblad här.

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

ÖVERVAKNINGSDOKUMENT

2	1. Mottagare (namn, fullständig adress, land, momsregistreringsnummer)	2. Utfärdandenummer	
		3. Planerad ort och datum för import	
		4. Behörig utfärdande myndighet (namn, adress och telefonnummer)	
		5. Deklarant/företrädare (enligt vad som är tillämpligt) (namn och fullständig adress)	
Utfärdande myndighets exemplar	5. Deklarant/företrädare (enligt vad som är tillämpligt) (namn och fullständig adress)	6. Ursprungsland (och geonomenklaternummer)	
		7. Avsändarland (och geonomenklaternummer)	
		8. Sista giltighetsdag	
2	9. Varubeskrivning		10. KN-nummer och kategori
		11. Kvantitet uttryckt i kg (nettomassa) eller i tilläggsenheter	
		12. Cif-värdet i euro vid gemenskapens gräns	
13. Övriga upplysningar			
14. Den behöriga myndighetens påteckning			
Datum:			
Underskrift: Stämpel			

15. AVSKRIVNINGAR			
Ange den tillgängliga kvantiteten i del 1 av kolumn 17 och den avskrivna kvantiteten i del 2			
16. Nettokvantitet (nettomassa eller annan måttenhet med uppgift om använd enhet)		19. Tulldokument (typ och nr) eller utdragets nummer och avskrivningsdatum	20. Den avskrivande myndighetens namn, medlemsstat, stämpel och underskrift
17. Med siffror	18. Den avskrivna kvantiteten med bokstäver		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Fäst eventuella fortsättningsblad här.

BILAGA III

UPPHÄVD FÖRORDNING OCH EN FÖRTECKNING ÖVER DESS EFTERFÖLJANDE ÄNDRINGAR

Rådets förordning (EG) nr 519/94
(EGT L 67, 10.3.1994, s. 89)

Rådets förordning (EG) nr 1921/94
(EGT L 198, 30.7.1994, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 538/95
(EGT L 55, 11.3.1995, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 839/95
(EGT L 85, 19.4.1995, s. 9)

Rådets förordning (EG) nr 139/96
(EGT L 21, 27.1.1996, s. 7)

Endast artikel 2

Rådets förordning (EG) nr 168/96
(EGT L 25, 1.2.1996, s. 2)

Rådets förordning (EG) nr 752/96
(EGT L 103, 26.4.1996, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 1897/96
(EGT L 250, 2.10.1996, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 847/97
(EGT L 122, 14.5.1997, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 1138/98
(EGT L 159, 3.6.1998, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 427/2003
(EUT L 65, 8.3.2003, s. 1)

Endast artikel 22.1 och 22.2

Kommissionens förordning (EG) nr 110/2009
(EUT L 37, 6.2.2009, s. 4)

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 519/94	Denna förordning
Artikel 1.1 och 1.2	Artikel 1.1 och 1.2
Artikel 1.4	—
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3 första meningen	Artikel 3.1
Artikel 3 andra meningen	Artikel 3.2
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5.1 inledningen	Artikel 5.1 första stycket inledningen första delen
Artikel 5.1 a	Artikel 5.1 första stycket inledningen senare delen och punkterna a, b och c
Artikel 5.1 b	Artikel 5.1 andra stycket
Artikel 5.2–5.6	Artikel 5.2–5.6
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7.1	Artikel 7.1
Artikel 7.2 a	Artikel 7.2
Artikel 7.2 b första stycket	Artikel 7.3 första stycket
Artikel 7.2 b andra stycket	Artikel 7.3 andra stycket
Artikel 7.3	Artikel 7.4
Artikel 7.4	Artikel 7.5
Artiklarna 8–14	Artiklarna 8–14
Artikel 15.1 och 15.2	Artikel 15.1 och 15.2
Artikel 15.3 a	Artikel 15.3 första stycket
Artikel 15.3 b	Artikel 15.3 andra stycket
Artikel 15.4, 15.5 och 15.6	Artikel 15.4, 15.5 och 15.6
Artiklarna 16, 17 och 18	Artiklarna 16, 17 och 18
Artikel 19.1	Artikel 19.1
Artikel 19.2 a inledningen	Artikel 19.2 första stycket inledningen
Artikel 19.2 a i, ii och iii	Artikel 19.2 första stycket a, b och c
Artikel 19.2 b	Artikel 19.2 andra stycket
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	—
Artikel 22	—
Artikel 23	—
—	Artikel 21
Artikel 24	Artikel 22
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga IV	Bilaga II
—	Bilaga III
—	Bilaga IV

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 626/2009

av den 13 juli 2009

om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 rörande antidumpningstullen på import av vissa grafit elektrodsystem med ursprung i Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 9 och 11.3,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. GÄLLANDE ÅTGÄRDER

- (1) Efter en undersökning (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*) införde rådet genom förordning (EG) nr 1629/2004 ⁽²⁾, en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa grafit elektrodsystem med ursprung i Indien.

1.1 Inledande av en interimsoversyn

- (2) På begäran av Hindustan Electro Graphite Limited (nedan kallat *HEG* eller *företaget*), en indisk exporterande tillverkare på vilken de gällande antidumpningsåtgärderna är tillämpliga, inleddes en partiell interimsoversyn av ovan nämnda förordning i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen.
- (3) Denna översyn inleddes på grundval av den *prima facie*-bevisning som företaget lämnade, där företaget hävdade att de omständigheter som föranledde införandet av åtgärder hade förändrats för deras del och att förändringarna var bestående.
- (4) I begäran sades att tillverkningskostnaden för den berörda produkten hade minskats på grund av effektivisering av produktionen sedan den ursprungliga undersökningen och att företaget hade kunnat öka sina exportpriser avsevärt. Företaget hävdade därför att en fortsatt tillämpning av de gällande åtgärderna på nuvarande nivå, som fastställdes på grundval av den tidigare fastställda dumpningen, inte längre var nödvändig för att motverka dumpning.

- (5) Kommissionen fastslog efter samråd med rådgivande kommittén att bevisningen var tillräcklig för att motivera att en partiell interimsoversyn inleddes. Den offentliggjorde därför ett tillkännagivande (nedan kallat *tillkännagivande om inledande*) ⁽³⁾ och inledde en undersökning som begränsades till dumpning.

1.2 Parter som berörs av undersökningen

- (6) Kommissionen underrättade officiellt HEG samt företrädarna för exportlandet och gemenskapsindustrin om att interimsoversynen hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att skriftligen lämna sina synpunkter och att begära att bli hörda.
- (7) Kommissionen sände ett frågeformulär till sökanden, som besvarade det inom de fastställda tidsfristerna. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för att fastställa om dumpning förelåg och utförde ett kontrollbesök på plats hos HEG i Bhopal i Indien.

1.3 Översynsperiod

- (8) Undersökningen av dumpning omfattade perioden 1 april 2007–31 mars 2008 (nedan kallad *översynsperioden*).

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

- (9) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som omfattas av den ursprungliga undersökningen, dvs. grafit elektroder av det slag som används för elektriska ljusbågsugnar, med en skenbar densitet av minst 1,65 g/cm³ och en elektrisk resistans på högst 6,0 µΩm, klassificerade enligt KN-nummer ex 8545 11 00, och nipplar som används för sådana elektroder, klassificerade enligt KN-nummer ex 8545 90 90, oavsett om de importeras tillsammans eller separat, med ursprung i Indien.

2.2 Likadan produkt

- (10) Översynen har visat att de grafit elektrodsystem som tillverkas av HEG och säljs på den indiska hemmamarknaden liknar dem som exporteras till gemenskapen och därför kan betraktas som en likadan produkt som den berörda produkten.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 295, 18.9.2004, s. 10.

⁽³⁾ EUT C 164, 27.6.2008, s. 15.

3. DUMPNING

3.1 Normalvärde

- (11) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersökte kommissionen först huruvida försäljningen av den berörda produkten till oberoende kunder på hemmamarknaden var representativ, dvs. huruvida den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda volymen av motsvarande exportförsäljning till gemenskapen. HEG:s inhemska försäljning befanns vara representativ under undersökningsperioden.
- (12) Därefter kartlade kommissionen de produkttyper som företaget sålt på hemmamarknaden och som var identiska eller direkt jämförbara med de typer som såldes på export till gemenskapen.
- (13) Försäljningen av en viss produkt på hemmamarknaden betraktades som tillräckligt representativ när volymen för den produkttyp som såldes på hemmamarknaden till oberoende kunder under undersökningsperioden utgjorde 5 % eller mer av den totala volymen för den jämförbara produkten som såldes för export till gemenskapen.
- (14) Kommissionen undersökte därefter om försäljningen på hemmamarknaden av varje typ av grafitелеktrodsystem som sålts i representativa kvantiteter på denna marknad kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen. Detta gjordes genom att andelen lönsam försäljning på hemmamarknaden till oberoende kunder av varje exporterad produkttyp under undersökningsperioden fastställdes.
- (15) För sådan försäljning på hemmamarknaden av varje typ av grafitелеktrodsystem som såldes på hemmamarknaden i representativa kvantiteter där försäljningen var minst 80 % lönsam, räknat efter volym, grundades därför normalvärdet på det faktiska inhemska priset i samtliga transaktioner under undersökningsperioden.
- (16) För alla andra exporterade typer som också såldes på hemmamarknaden, där försäljningen var mindre än 80 % lönsam, räknat efter volym, grundades normalvärdet på det inhemska försäljningspriset i lönsamma transaktioner under undersökningsperioden.
- (17) I de fall där priserna på hemmamarknaden för en viss produkttyp inte kunde användas för att fastställa normalvärdet måste någon annan metod tillämpas. I enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen beräknade kommissionen i stället ett konstruerat normalvärde enligt följande:
- (18) Normalvärdet konstruerades genom att ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinstmarginal lades till tillverkningskostnaderna för de exporterade typerna.

- (19) I samtliga fall fastställdes försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader enligt de metoder som anges artikel 2.6 i grundförordningen. För det ändamålet undersökte kommissionen om de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst som belastade den exporterande tillverkaren vid försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden utgjorde tillförlitliga uppgifter, och fann i det här fallet att de var lämpliga att användas för att konstruera normalvärdet.

3.2 Exportpris

- (20) Eftersom all HEG:s export av den berörda produkten skedde direkt till oberoende kunder i gemenskapen, fastställdes exportpriserna, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten under översynsperioden.

3.3 Jämförelse

- (21) Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset gjordes på grundval av priset fritt fabrik och i samma handelsled. I syfte att sörja för en rättvis jämförelse togs det, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, hänsyn till olikheter i de faktorer som konstaterats påverka priserna och prisjämförbarheten. Mot bakgrund av detta gjordes, där detta var tillämpligt och motiverat, justeringar för olikheter i fråga om rabatter, transportkostnader, försäkringar, hanteringskostnader, förpackning, kreditkostnader, bankkostnader och samt kostnader för importtullar.

3.4 Dumpningsmarginal

- (22) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet per varutyp med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten.
- (23) HEG:s dumpningsmarginal, uttryckt som andel av netto-priset fritt gemenskapens gräns före tull, konstaterades ligga på miniminivån i den mening som avses i artikel 9.3 i grundförordningen.

4. DE FÖRÄNDRADE OMSTÄNDIGHETERNAS BESTÅENDE KARAKTÄR

- (24) I enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida de förändrade omständigheterna rimligen kunde sägas vara av bestående karaktär.
- (25) Även om företagets tillverkningskostnader inte hade minskat avsevärt sedan den ursprungliga undersökningen hade den berörda produktens exportpris ökat avsevärt under översynsperioden, vilket undanröjer den ursprungliga undersökningens konstaterande om dumpning.

(26) De senaste tillgängliga uppgifterna som insamlats för perioden efter översynsperioden visade att priserna på import från HEG har förblivit höga och stabila, vilket bekräftar att företaget fortsatt att avhålla sig från dumpning efter översynsperioden.

(27) Vidare konstaterades att HEG:s export under översynsperioden till andra marknader än gemenskapen också skedde till priser som låg över priserna på den indiska hemmamarknaden.

(28) Mot denna bakgrund kan resultaten från undersökningsperioden betraktas som bestående.

5. ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

(29) Som sägs ovan befanns HEG bedriva dumpning på miniminivå under översynsperioden. Det bör dock noteras att även om den dumpningsmarginal som fastställdes för det berörda företaget vid den ursprungliga undersökningen var 22,4 %, uppgår den för närvarande gällande antidumpningstullen för detta företag till 0 % ⁽¹⁾. Detta

beror på att utjämningstullar samtidigt tillämpas på import av den berörda produkten. Under dessa omständigheter har konstaterandet att dumpningen är försumbar ingen inverkan på de gällande åtgärdernas nivå ⁽²⁾.

6. MEDDELANDE AV UPPGIFTER

(30) De berörda parterna har underrättats om undersökningens väsentliga fakta, överväganden och resultat och bereddes tillfälle att lämna synpunkter. Inga synpunkter inkom.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den partiella interimsoversynen av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa grafitелеktrodsystem med ursprung i Indien, vilken inleddes med stöd av artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 384/96, avslutas härmed utan att nivån på den gällande antidumpningsåtgärden ändras.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juli 2009.

På rådets vägnar

E. ERLANDSSON

Ordförande

⁽¹⁾ Se skäl 30 i förordning (EG) nr 1629/2004.

⁽²⁾ EUT L 295, 18.9.2004, s. 4.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 627/2009**av den 16 juli 2009****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juli 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juli 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MK	26,9
	ZZ	26,9
0707 00 05	TR	114,1
	ZZ	114,1
0709 90 70	TR	103,7
	ZZ	103,7
0805 50 10	AR	52,3
	TR	53,0
	ZA	71,6
	ZZ	59,0
0808 10 80	AR	126,4
	BR	80,9
	CL	88,2
	CN	93,5
	NZ	94,7
	US	92,2
	ZA	82,1
	ZZ	94,0
0808 20 50	AR	168,4
	CL	81,3
	NZ	87,2
	ZA	101,0
	ZZ	109,5
0809 10 00	HR	90,0
	TR	182,1
	XS	103,5
	ZZ	125,2
0809 20 95	TR	332,5
	US	236,3
	ZZ	284,4
0809 30	TR	134,2
	ZZ	134,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 628/2009**av den 16 juli 2009****om utfärdande av importlicenser för ansökningar som lämnades in under de sju första dagarna av juli 2009 inom ramen för de tullkvoter för fjäderfäkött som öppnades genom förordning (EG) nr 616/2007**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 av den 31 augusti 2006 om gemensamma regler för administrationen av sådana importtullkvoter för jordbruksprodukter som omfattas av ett system med importlicenser ⁽²⁾, särskilt artikel 7.2,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 616/2007 av den 4 juni 2007 om öppnande och förvaltning av gemenskapstullkvoter för fjäderfäkött med ursprung i Brasilien, Thailand och andra tredjeländer ⁽³⁾, särskilt artikel 5.5, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 616/2007 öppnades tullkvoter för import av fjäderfäköttprodukter.
- (2) De ansökningar om importlicenser som lämnades in under de sju första dagarna av juli 2009 för delperioden 1 oktober–31 december 2009 avser, för vissa kvoter, en kvantitet som är större än den kvantitet som finns tillgänglig. Det bör därför beslutas i vilken utsträckning importlicenser kan utfärdas, och det bör fastställas en tilldelningskoefficient som skall tillämpas på de begärda kvantiteterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De tilldelningskoefficienter som anges i bilagan till denna förordning ska tillämpas på de ansökningar om importlicens som lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 616/2007 för delperioden 1 oktober–31 december 2009.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juli 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juli 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 142, 5.6.2007, s. 3.

BILAGA

Gruppnummer	Löpnummer	Tilldelningskoefficient för ansökningar om importlicens som lämnats in för delperioden 1.10.2009-31.12.2009 (%)
1	09.4211	0,439
5	09.4215	27,345272
7	09.4217	62,153962

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 16 juli 2009

om utnämning av en ny ledamot av Europeiska gemenskapernas kommission

(2009/552/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 215 andra stycket,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 128 andra stycket, och

av följande skäl:

I en skrivelse av den 5 juli 2009 begärde Louis MICHEL sitt entledigande från tjänsten som ledamot av kommissionen med verkan från och med den 14 juli 2009. Han bör ersättas för återstoden av sin mandatperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Karel DE GUCHT utses härmed till ledamot av kommissionen för perioden från och med den 17 juli 2009 till och med den 31 oktober 2009.

Artikel 2

Detta beslut får verkan den 17 juli 2009.

Artikel 3

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 16 juli 2009.

På rådets vägnar

C. BILDT

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 mars 2009

om åtgärd C 52/07 (f.d. NN 64/07) som Spanien har genomfört för planen för stöd till textil- och konfektionsindustrin

[delgivet med nr K(2009) 2017]

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2009/553/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

översände den 6 maj 2008 synpunkterna från de berörda parterna till de spanska myndigheterna, som besvarade dem genom en skrivelse av den 12 juni 2008.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

(4) Den 11 september 2008 hölls ett möte mellan de olika berörda spanska ministerierna och kommissionen. Genom en skrivelse av den 17 september 2008 lämnade de spanska myndigheterna ytterligare upplysningar.

(5) Den 3 oktober 2008 och den 19 februari 2009 begärde kommissionen ytterligare upplysningar per e-post, som de spanska myndigheterna besvarade den 21 oktober 2008 och den 20 februari 2009.

1. FÖRFARANDE

(1) Den 5 juli 2006 mottog kommissionen ett klagomål rörande ett program som Spanien hade inrättat för att stödja sin textilindustri (*Plan de apoyo al sector textil y de la confección*, nedan kallad *textilplanen*).

(2) Genom en skrivelse av den 1 augusti 2006 uppmanade kommissionen de spanska myndigheterna att lämna alla nödvändiga upplysningar om denna textilplan. De spanska myndigheterna besvarade skrivelsen genom en skrivelse av den 29 september 2006, som registrerades som mottagen den 2 oktober 2006.

(3) Den 13 november 2007 inledde kommissionen det formella undersökningsförfarandet. Efter det att förfarandet offentliggjorts mottog kommissionen synpunkter från två berörda parter, som önskade vara anonyma, den 22 februari 2008 respektive den 9 april 2008. Genom en skrivelse av den 18 april 2008 begärde kommissionen klargöranden, som de spanska myndigheterna besvarade genom en skrivelse av den 30 maj 2008. Kommissionen

2. BESKRIVNING AV STÖDMOTTAGAREN OCH STÖDÅTGÄRDerna

2.1 Syfte med den spanska textilplanen

(6) Syftet med textilplanen är att hjälpa textilföretag att anpassa sig till den fullständiga avregleringen av handeln med textilier och att främja deras konkurrenskraft, och samtidigt behålla så många företag och arbetstillfällen inom sektorn som möjligt. Planen var även avsedd att uppväga de negativa effekterna av avregleringen av handeln med textil- och konfektionsprodukter för arbetstagarna och hela verksamhetsområden.

(7) Textilplanen omfattade direkta åtgärder för att hjälpa företagen (teknisk forskning, innovativa projekt och exportfrämjande). Andra åtgärder var mer specifikt inriktade på utbildnings- och rekryteringsfrågor, men var också till indirekt fördel för företagen och bidrog till att främja den industriella omställningen i regioner som påverkats av omlokaliseringen av företag inom sektorn.

⁽¹⁾ EUT C 239, 11.10.2007, s. 12.

2.2 Stödmottagare

- (8) Textilplanen var tillämplig på alla företag inom textil- och konfektionssektorn vars industriella verksamhet omfattades av allmänna kollektivavtal inom textil- och konfektionssektorn eller som omfattades av rubrikerna 17, 18.1 och 18.2 i det nationella klassificeringssystemet för ekonomiska verksamheter (CNAE). Enligt de upplysningar som lämnats av de spanska myndigheterna var 15 438 företag med 211 831 anställda verksamma inom sektorn 2001. År 2007 hade siffrorna minskat till 11 554 företag med 140 541 anställda, och 2008 fanns det bara 127 354 arbetstagare kvar inom sektorn. Detta motsvarar en minskning på 25 procent av antalet företag mellan 2001 och 2007 till följd av globaliseringen av sektorn.
- (9) Den spanska textil- och konfektionssektorn utgörs till 75 procent av företag med färre än tio anställda, och 35 procent av företagen inom sektorn har en eller två anställda.

2.3 Åtgärder

- (10) Kommissionen inledde ett formellt undersökningsförfarande med avseende på följande åtgärder:

1. Program för främjande av teknisk forskning inom textil- och konfektionssektorn

- (11) Syftet med denna åtgärd var att främja industriell forskning och tekniska utvecklingsprojekt som bidrog till att öka företagets tekniska kapacitet samt främja samarbete om forskning och utveckling (FoU) mellan företag inom textil- och konfektionssektorn och forskningsinstitutioner och sprida resultaten.
- (12) De projekt som var kvalificerade för dessa stödåtgärder var FoU-projekt, investeringar i materiella eller immateriella tillgångar (endast för små och medelstora företag för införande av avancerad teknik i produktionsprocesserna), projekt för att sprida resultaten av FoU-verksamheter och projekt för att inrätta eller utveckla samarbetsavtal mellan företag.
- (13) Enligt de spanska myndigheterna grundades detta program på den godkända stödordningen N 415/2004⁽¹⁾. Syftet med programmet var att främja teknisk forskning inom textil- och konfektionssektorn. Mellan 2005 och 2007 uppgick projektets budget till 12,5 miljoner euro i form av bidrag och 51 miljoner euro i form av räntefria

lån med en betalningstid på 12 år och två amorteringsfria år.

2. Program för industriell omställning i områden som påverkas av strukturella förändringar inom textilsektorn

- (14) Syftet med denna åtgärd var att bidra till den industriella omställningen i områden som påverkats av strukturella förändringar. Följande projekt var stödberättigade:

a) Investeringar i teknisk och industriell infrastruktur.

b) Inrättande av nya industriella verksamheter.

c) Tekniska partnerskap mellan innovativa företag, t.ex. i form av forsknings-/teknikparker, innovations- och teknikcenter, innovations- och teknikcenter på EU-nivå, utvecklingsorgan och tekniköverföringsorgan.

d) Insatser av flera olika företag för att ge ny livskraft till den lokala ekonomin.

e) Utveckling av företag från väletablerade branscher som införde tekniska processer.

f) Inrättande och expansion av tillväxtsektorer.

- (15) Mellan 2006 och 2008 tillhandahölls finansiering på 11,1 miljoner euro i form av bidrag och 155,2 miljoner euro i form av räntefria lån med en betalningstid på 15 år och fem amorteringsfria år. De spanska myndigheterna uppgav att åtgärden grundades på den godkända stödordningen nr 101/2005⁽²⁾.

3. Särskilda lån som beviljats av ENISA (Empresa Nacional de Innovación SA)⁽³⁾ för modernisering av små och medelstora företag

- (16) Åtgärden utgjordes av förmånslån motsvarande kapitalbidraget för att främja moderniseringen av små och medelstora företags produkter, processer och ledning samt inrättande av nya teknikföretag i områden som påverkas av strukturella förändringar. Ekonomiskt och finansiellt sunda små och medelstora företag var stödberättigade, medan stora företag och företag i svårigheter var undantagna. ENISA beviljade de utvalda projekten ett bidrag i form av en räntesats på 0,5 procent. Den fasta räntesatsen var Euribor 1 år + 0,25 procent för lån med en återbetalningstid på 4–8 år och två till sex amorteringsfria år. Det maximala bidraget per företag uppgick till 30 000 euro.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut nr K(2004) 4709 av den 1 december 2004 om åtgärd N 415/2004: Främjande av teknisk forskning inom textilsektorn (2005–2007) (EUT C 72, 24.3.2006, s. 2).

⁽²⁾ Kommissionens beslut K(2005) 1532 av den 18 maj 2005: Stöd till investeringar för omstrukturering av industriområden på tillbakagång i stödberättigade områden (EUT C 235, 23.9.2005, s. 3).

⁽³⁾ ENISA är ett offentligt företag som är kopplat till ministeriet för industri, turism och handel via generaldirektoratet för politik för små och medelstora företag.

- (17) En budget på 4,07 miljoner euro anslogs för åtgärden mellan 2006 och 2008. Syftet var att stöddelen (ett bidrag i form av en räntesats på 50 punkter) skulle ligga inom tröskelvärdet på 200 000 euro för stöd av mindre betydelse ⁽¹⁾.

4. Lån till förmånsröntor beviljade av ICO

- (18) Enligt denna åtgärd kunde företagen få lån till förmånsröntor för innovativa produktiva investeringar. Lånen baserades på ett avtal mellan ministeriet för industri, turism och handel, och sedan den 5 september 2006, det offentliga finansieringsinstitutet ICO (*Instituto de Crédito Oficial*). ICO agerade som en mellanhand mellan de deltagande kommersiella bankerna, medan ministeriet för industri, turism och handel finansierade förmånsröntan. Följande finansieringsvillkor tillämpades:

- a) Investeringen finansierades upp till 70 procent, exklusive moms, begränsat till EU:s tak för statligt stöd.
- b) Investeringarna var begränsade till nya tillgångar.
- c) Investeringen måste göras inom två år efter beviljandet av lånet (tre år vid exceptionella omständigheter). En motiverad begäran måste insändas till ICO.
- d) Stödmottagaren kunde välja mellan en betalningstid på fem år utan amorteringsfria år, sju år med två amorteringsfria år och tio år med två amorteringsfria år.
- e) Kreditinstitutet kunde välja mellan en Euriborränta på 6 år + 0,75 procent eller Euribor 6 månader + 0,50 procent om transaktionen garanterades genom en ömsesidig garantiordning. Kreditinstitutet fick inte ta ut någon provision, och förskottsbetalning belastades med en straffavgift på 1 procent vid fast räntesats. Transaktionerna genomfördes av deltagande banker och sparbanker.
- f) Den Euriborränta som slutmottagarens företag betalade måste vara mindre än 0,5 procent.
- g) För att göra det lättare för företagen att få garantier refinansierades 67 procent av de garantikostnader som beviljats genom de regionala ömsesidiga garantiordningarna av CERSA (*Compañía Española de Reafianzamiento SA*).
- h) Ministeriet för industri, turism och handel beviljade en årlig räntesats på upp till 1,25 procent generellt eller

upp till 1 procent om den garanterades av en ömsesidig garantiordning.

Företag eller grupper av företag vars huvudsakliga verksamhet omfattade distribution var undantagna. Den planerade budgeten för denna åtgärd var 450 miljoner euro.

5. Främjande av export av spanska produkter (ICEX)

- (19) Det spanska utrikeshandelsinstitutet (ICEX) hade genomfört flera stödåtgärder inom ramen för textilplanen, som omfattade följande områden:

- a) Inrättande av informationsinfrastruktur, t.ex. Internetportaler.
- b) Tjänster till företag för deras gruppdeltagande i handelsmässor.
- c) Rådgivning om exportpotentialen för företag som hittills inte hade bedrivit export.

- (20) Åtgärderna genomfördes som en del av initiativ såsom den globala modeplanen (*Plan Global de la Moda*), den spanska habitatplanen (*Plan Hábitat de España*), officiella utställningsmontrar, sektorsplaner, exportkonsortier, planer för att starta företag utomlands, planer för främjande av spanska märken, introduktionsplaner för främjande av utrikeshandel (PIPE), stöd för deltagande i handelsmässor, möten för representanter, handelsuppdrag, affärsinvesteringar och samarbetsforum, inrättande och uppdateringar av databaser över operatörer och kommunikations- och reklamkampanjer.

6. Fortbildning

- (21) Syftet med denna åtgärd var att tillhandahålla utbildning för arbetstagare anställda inom den spanska textil- och konfektionssektorn för att förbättra deras kompetens och därigenom stärka företagets konkurrenskraft och hålla jämna steg med moderniseringar.
- (22) Enligt den nationella lagstiftningen ⁽²⁾ kunde företagen för att finansiera sina specifika utbildningsprogram använda en del av de sociala avgifter som inbetalats till den allmänna socialförsäkringsfonden under föregående år för särskilda utbildningsprogram genom att dra av dem från de ordinarie socialförsäkringsavgifterna. Följande procentsatser hade förbättrats för textil- och konfektionssektorn:

⁽¹⁾ I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽²⁾ Kungligt dekret 395/2007 av den 23 mars 2007, förordning TAS 2307/2007 av den 27 juli 2007 och lag 51/2007 av den 26 december 2007.

- För företag med 1–2 anställda: 100 procent av avgifterna eller 420 euro (420 euro i den allmänna åtgärden).
 - För företag med 3–5 anställda: 100 procent av avgifterna eller 600 euro (420 euro i den allmänna åtgärden).
 - För företag med 6–9 anställda: 100 procent av avgifterna eller 720 euro (i den allmänna åtgärden var det enda kravet 100 procent av avgifterna).
 - För företag med 10–49 anställda: 100 procent av avgifterna (i stället för 75 procent).
 - För företag med 50–249 anställda: 80 procent av avgifterna (i stället för 60 procent).
 - För företag med 250 eller fler anställda: 60 procent av avgifterna (i stället för 50 procent).
- (23) Företagen hade också rätt till en ytterligare kredit på 5 procent för att kompensera för förlorad arbetstid under utbildning.
- (24) För att vara stödberättigade för dessa åtgärder måste företagen lägga fram en omskolningsplan till den spanska arbetsmarknadsmyndigheten med en beskrivning av förändringar i produktionsprocessen, införande av en ny organisationsstruktur, utbildning i driften av nya maskiner och omskolning för friställda arbetstagare. De måste även ange mål för produktivitet och bevarande av arbetstillfällen i en separat handling samt ange belopp för investeringen och deras eget bidrag. Omskolningsplanen måste även godkännas av sektorns gemensamma kommitté (50 procent branschföreträdare och 50 procent från textilsektorns fackföreningar).

7. Skydd av äldre arbetstagares sysselsättning

- (25) Enligt Spaniens allmänna lagstiftning har ett företag som anställer en arbetstagare som är äldre än 60 år rätt till ett avdrag på 50 procent av de sociala avgifterna. I textilplanen har ålderns sänkts till 55 år för arbetstagare med avtal om tillsvidareanställning och som har arbetat vid företaget i minst fem år.

8. Befrielse från krav på uppskjutna betalningar till socialförsäkringssystemet

- (26) Enligt Spaniens allmänna socialförsäkringslagstiftning (artikel 33.4 i kungligt dekret 1415/2004 av den 11 juni 2004) kan socialförsäkringsskulder skjutas upp

och sedan avbetalas om vissa villkor uppfylls, bland annat att företaget ställer garantier för att det kan täcka dessa skulder. Enligt sina genomförandebestämmelser ⁽¹⁾ kan de spanska myndigheterna godkänna undantag från skyldigheten att ställa en garanti vid "exceptionella omständigheter".

2.4 Rättslig grund

- (27) Den rättsliga grunden för åtgärd 1 (skälen 11–13) är förordning ITC/217/2005 av den 4 februari 2005 ⁽²⁾, som grundas på kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag ⁽³⁾.
- (28) Åtgärd 2 (skälen 14 och 15) grundades på stödåtgärderna N 101/2005 som godkännts genom kommissionens beslut K(2005) 1523 (skäl 15) och XR/70/2007 enligt stödordningen för regionala investeringar ⁽⁴⁾.
- (29) Den rättsliga grunden för åtgärd 3 (skälen 16 och 17) är lag 30/2005 av den 29 december 2005 ⁽⁵⁾.
- (30) Den rättsliga grunden för åtgärd 4 är tilläggsbestämmelse nr 21 i den ovannämnda lagen 30/2005 – Åtgärder av det offentliga kreditinstitutet vid lån till företag inom textil-, skodons-, möbel- och leksakssektorn.
- (31) Åtgärd 5 (skälen 19 och 20) grundades på artiklarna 14.1 d och 17.3 m i lag 38/2003 av den 17 november 2003.
- (32) Åtgärd 6 (skälen 21–24) regleras av kungligt dekret 1046/2003 av den 1 augusti 2003, förordning TAS/500/2004 av den 13 februari 2004.
- (33) Den allmänna bestämmelsen som omfattar åtgärd 7 (skäl 25) finns i kungligt dekret 5/2006 av den 9 juni 2006.
- (34) Åtgärd 8 (skäl 26) omfattas av artikel 33.4 i kungligt dekret 1415/2004 av den 11 juni 2004.

2.5 Varaktighet

- (35) Textilplanen undertecknades enligt uppgift i juni 2006 och gällde fram till den 31 december 2008. Enligt de upplysningar som lämnades av de spanska myndigheterna den 17 september 2008 finns det inga planer på att förlänga den ytterligare (vilket nämns i artikel 1.2 i textilplanen). Åtgärd 1 gällde emellertid från 2005 till 2007.

⁽¹⁾ Artikel 33.4 d i kungligt dekret 1415/2004 av den 11 juni 2004.

⁽²⁾ Spanska statens officiella tidning (BOE.) av den 9 februari 2005.

⁽³⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 33.

⁽⁴⁾ EUT L 169, 21.7.2007, s. 18.

⁽⁵⁾ Allmänna statsbudgetlagen, 27:e tilläggsbestämmelsen.

3. SKÄL TILL ATT INLEDA FÖRFARANDET

- (36) I sitt beslut av den 13 november 2007 om att inleda det formella undersökningsförfarandet (nedan kallat *beslutet om inledande av förfarandet*) uttryckte kommissionen tvivel om huruvida åtgärderna var förenliga med den inre marknaden och hänvisade till möjligheten till en otillbörlig kombination av de olika åtgärderna i textilplanen.
- a) I fråga om åtgärd 1 gällde stödordning N 415/2004 endast till 2007, medan textilplanen gällde till 2008. De spanska myndigheterna uppmanades att förklara hur de planerade stödåtgärderna för teknisk forskning uppfyllde villkoren i stödordning N 415/2004.
- b) När det gäller åtgärd 2 hyste kommissionen tvivel om huruvida åtgärden uppfyllde alla villkor i den allmänna gruppundantagsförordningen för statligt regionalt investeringsstöd ⁽¹⁾.
- c) I fråga om åtgärd 3 var det oklart för kommissionen hur de spanska myndigheterna hade för avsikt att följa bestämmelserna i förordningen om stöd av mindre betydelse.
- d) Kommissionen var oroad över att åtgärd 4 om stöd av mindre betydelse kunde kombineras på ett otillbörligt sätt med andra typer av stöd för samma stödberättigande kostnader.
- e) När det gäller åtgärd 5 var de upplysningar som lämnats av de spanska myndigheterna inte tillräckliga för att bedöma om åtgärden var förenlig med kommissionens gruppundantagsförordning för små och medelstora företag ⁽²⁾.
- f) Den rättsliga grunden för åtgärderna 6 och 7 hade inte angetts.
- g) I fråga om åtgärd 8 var kommissionen osäker på om åtgärden var diskriminerande och krävde förhandsanmälan till kommissionen.

4. KOMMENTARER FRÅN SPANIEN

- (37) De spanska myndigheterna hävdade att beslutet att inleda förfarandet stred mot gemenskapens rättspraxis, närmare bestämt *Italgrani II*-domen ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT L 302, 1.11.2006, s. 29.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, 13.1.2001, s. 33).

⁽³⁾ EG-domstolens dom i mål C-47/91 *Italien mot kommissionen (Italgrani II)* [1992] REG I-4635.

Åtgärd 1

- (38) De spanska myndigheterna förklarade att förutom den rättsliga grunden N 415/2004 gällde även en stödordning för stora företag som löpte ut den 31 december 2007 och som hade nämnts i tidigare korrespondens, samt stödordning XS 50/2005 ⁽⁴⁾ för små och medelstora företag, som redan godkänts, och som löpte ut den 30 juni 2007.
- (39) De budgetmedel som faktiskt utbetalades uppgick till 14,24 miljoner euro i bidrag och 36,72 miljoner euro i räntefria lån med en betalningstid på 12 år. Den 21 oktober 2008 upprepade de spanska myndigheterna att de villkor som fastställs i stödordningen hade uppfyllts och bekräftade att stödordning N 415/2004 inte hade och inte skulle tillämpas efter den 31 december 2007 och att stödordning XS 50/2005 inte hade och inte skulle tillämpas efter den 30 juni 2008.

Åtgärd 2

- (40) De spanska myndigheterna förklarade att stödordning N 101/2005 upphörde att gälla när förordning (EG) nr 1628/2006 trädde i kraft ⁽⁵⁾. De spanska myndigheterna anmälde därefter stödordning N 430/2006, som upphävdes den 26 januari 2007. Enligt de upplysningar som lämnades av de spanska myndigheterna den 30 maj 2008 grundades åtgärderna sedan dess på stödordning XR/70/2007 ⁽⁶⁾. Syntetfiberindustrin var inte berättigad till stöd från ordningarna N 101/2005 och XR/70/2007 enligt punkt 4 i förordning ITC/1014/2005 och punkt 4 i förordning ITC/3098/2006, ändrad genom punkt 3 i förordning ITC/643/2007.
- (41) De spanska myndigheterna bekräftade även att åtgärden kunde kvalificeras som nyinvestering enligt ministerförordning ITC/643/2007 av den 2 oktober 2007 om ändring av förordning ITC/3098/2006 ⁽⁷⁾. Beskrivningen av stödmottagarna i punkt 4 i ministerförordning ITC/643/2007 överensstämde med definitionen av nyinvesteringar enligt riktlinjerna om regionalstöd ⁽⁸⁾ och förordning (EG) nr 1628/2006.

- (42) De budgetmedel som utbetalades uppgick till 10,97 miljoner euro i bidrag och 150,8 miljoner euro i återbetalningspliktiga lån.

⁽⁴⁾ XS 50/2005 – Program för att främja teknisk forskning inom textil- och konfektionssektorn (EUT C 19, 26.1.2006, s. 3).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1628/2006 av den 24 oktober 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt regionalt investeringsstöd (EUT L 302, 1.11.2006, s. 29).

⁽⁶⁾ EUT C 169, 21.7.2007, s. 18.

⁽⁷⁾ Spanska statens officiella tidning (BOE) av den 10 oktober 2006.

⁽⁸⁾ Riktlinjer för statligt regionalstöd för 2007–2013 (EUT C 54, 4.3.2006, s. 13).

Åtgärd 3

- (43) De spanska myndigheterna bekräftade att stödmottagarna endast var små och medelstora företag. Det uppskattade högsta stödbeloppet på 30 000 euro per företag hade beräknats på grundval av ett maximalt lån på 1 000 000 euro. Från den 1 januari 2006 till den 13 januari 2008 utnyttjade tio företag åtgärden, medan 23 företags ansökan avslögs. Räntebidraget på 0,5 procentenheter hade inte beviljats.

- (44) Den 30 maj 2008 och vid mötet den 11 september 2008 framhöll de spanska myndigheterna att finansieringen hade beviljats till normala marknadsvillkor, men att stora företag och företag i svårigheter inte var stödberättigade. De spanska myndigheterna bekräftade detta skriftligen den 21 oktober 2008 och förband sig att inte tillämpa denna åtgärd till dess att textilplanen löpte ut.

Åtgärd 4

- (45) Den rättsliga grunden för denna åtgärd var förordningen om stöd av mindre betydelse. Det maximala lånet per stödmottagare uppgick till 2,3 miljoner euro. Tröskelvärdena för statligt stöd av mindre betydelse respekterades i samtliga fall. Dessa belopp kunde inte kombineras med andra stöd om det innebar att den tillåtna gränsen för stöd av mindre betydelse överskreds. Följaktligen måste varje stödmottagare inlämna en årsdeklarationsblankett. ICO förde årliga register över åtgärden, som skickades till de kreditinstitutioner som samarbetade med ICO.

- (46) Till september 2008 hade 54,79 miljoner euro av 450 miljoner euro utbetalats. Det högsta lånebeloppet uppgick till 2,3 miljoner euro. Räntesatserna var mellan 5,59 procent och 4,94 procent efter det att den europeiska referensräntan för Spanien blev 5,19 procent. De spanska myndigheterna bekräftade att de hade tillämpat kommissionens meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referensräntor ⁽¹⁾ från och med den 1 juli 2008. Enligt de spanska myndigheterna var det de deltagande finansinstituten som fastställde den marginal som lades till referensräntan. ICO försåg även finansinstituten med information om de genomsnittliga marginaler som tillämpades i Spanien på grundval av uppgifter från Spaniens centralbank.

- (47) Den 21 oktober 2008 lade de spanska myndigheterna fram en översikt av de stöd av mindre betydelse som beviljats under åren 2006, 2007 och 2008, tillsammans med motsvarande förklaringar. De spanska myndigheterna förband sig att följa förordningen om stöd av mindre betydelse i framtiden.

Åtgärd 5

- (48) Åtgärderna i fråga var allmänna och öppna för alla sektorer. De subventionerade verksamheterna liknade dem som anges i artikel 5 i förordningen om små och medels-

tora företag. Det var mycket svårt att uppskatta stödbeloppet eftersom stödordningen tillämpades ojämnt, indirekt och otydligt.

- (49) Mellan 2006 och 2008 utbetalades bidrag på sammanlagt 7,5 miljoner euro. De spanska myndigheterna uppgav att denna åtgärd, som även stora företag kunde utnyttja, omfattades av förordningen om stöd av mindre betydelse.

- (50) När det gäller tillämpningen av förordningen om stöd av mindre betydelse förklarade de spanska myndigheterna att ICEX krävde att varje mottagare skulle anmäla det stöd som mottagits baserat på de stödberättigande kostnaderna i enlighet med artikel 14.1 d i lag 38/2003 av den 17 november 2003. Stödmottagarna var skyldiga att informera ICEX om framtida stöd. I enlighet med artikel 17.3 m måste ICEX kontrollera förenligheten med andra stöd som mottagits på grundval av samma stödberättigande kostnader. De spanska myndigheterna inlämnade en tabell som visade att det stöd av mindre betydelse som beviljats av ICO och ICEX 2006–2008 inom textil- och konfektionssektorn inte överskred gränsen på 200 000 euro per företag under tre beskattningsår.

Åtgärd 6

- (51) Åtgärden var av allmän karaktär, även om den främst inriktades på små och medelstora företag. Därför kunde endast företag med färre än fem anställda motta högre belopp än de som inbetalats föregående år till den allmänna sjukförsäkringsfonden. Andra stödmottagare kunde endast återfå en procentandel av de inbetalade avgifterna för att använda dem för speciella utbildningsändamål under innevarande budgetår. Enligt de spanska myndigheterna var stöddensiteten för små och medelstora företag cirka 11,3 procent och 20 procent för stora företag. Den planerade budgeten uppgick till 50 000 euro per år.

- (52) Den 13 januari 2008 hade endast ett företag valts ut för åtgärden. De spanska myndigheterna bekräftade att företag i svårigheter var undantagna från stödordningen i enlighet med riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering ⁽²⁾.

Åtgärd 7

- (53) De spanska myndigheterna betonade att företagen endast var stödberättigade om deras arbetstagare över 55 år hade varit anställda vid företaget i minst 5 år, vilket minskade stödberättigandet till omkring 50 procent. De flesta av stödmottagarna (53 procent) var kvinnor, och 76 procent hade mycket låg kompetens och utbildning, vilket gjorde det svårt för dem att finna ett annat arbete.

- (54) De spanska myndigheterna betonade medlemsstaterna har självbestämmanderätt i socialförsäkringsfrågor enligt artiklarna 137.1 och 4 i EG-fördraget.

⁽¹⁾ EUT C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽²⁾ Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 1.10.2004, s. 2).

(55) Den 1 januari 2008 hade 6 313 anställda i 2 015 företag utnyttjat stödordningen, vilket motsvarar 16,6 procent av företagen och 4,5 procent av de anställda i sektorn. Av de stödmottagande företagen utnyttjade 56 procent åtgärden för endast en arbetstagare, 30 procent för två, tre eller fyra arbetstagare och 13 procent för 5–30 arbetstagare. Endast 1 procent utnyttjade åtgärden för över 30 arbetstagare, och 1 428 företag mottog stöd på mindre än 500 euro. Budgeten för denna åtgärd uppgick till 15 miljoner euro per år. Det genomsnittliga stödbeloppet per arbetstagare i åldern 55–58 år var 151 euro per månad, vilket motsvarar en stödintensitet på 8,3 procent av arbetskostnaderna. Stödet till arbetstagare i åldern 59 år uppgick till 44 euro per månad, dvs. 2,6 procent av arbetskostnaden. Endast 5,2 procent av arbetstagarna inom sektorn var berättigade till stöd enligt åtgärden. Den genomsnittliga effekten för ett företag var 0,3 procent av dess arbetskostnader.

(56) Trots åtgärdens benämning var den inte inriktad på att upprätthålla sysselsättningen utan fungerade som ett alternativ till förtidspensionering. De spanska myndigheterna hävdade även att beloppet på 151 euro per månad var en tillräcklig stimulans för att behålla arbetstagaren i stället för att anställa samma person på olagligt sätt.

(57) Åtgärden kunde tillämpas på syntetfiberindustrin om företaget hade sin huvudsakliga verksamhet inom textilsektorn och om det omfattades av kollektivförhandlingarna för textil- och konfektionssektorn, och inte den kemiska industrin. Följaktligen fanns det endast en liten möjlighet att dessa syntetfiberproducenter skulle kunna dra nytta av åtgärden.

Åtgärd 8

(58) Genom en skrivelse av den 17 september 2008 bekräftade de spanska myndigheterna att detta var en allmän åtgärd och att inga uppskjutna skattebetalningar hade beviljats företag inom textilsektorn enligt textilplanen.

(59) Den 21 oktober 2008 samtyckte de spanska myndigheterna till att om ett textil- eller konfektionsföretag skulle begära ett garantiundantag för uppskjuten skatt, vilket var föga sannolikt, skulle begäran behandlas på grundval av den allmänna lagstiftningen och inte textilplanen.

(60) Slutligen förband sig de spanska myndigheterna att följa gemenskapens lagstiftning om kombinerad av stödåtgärder av mindre betydelse.

5. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(61) Kommissionen mottog synpunkter från två parter, som önskade förbli anonyma.

(62) I den första uppsättningen synpunkter förklarade de berörda parterna att det var olämpligt med sektorsinriktat statligt stöd till textilindustrin eftersom detta skulle leda till en snedvridning av konkurrensen. Parterna instämde i den linje som kommissionen intagit i beslutet om att

inleda förfarandet, och betonade att det i textilplanen inte fastställdes några gränser för de stöd som varje företag kunde motta. De motiveringar som lämnats av de spanska myndigheterna var otillräckliga. Stöd för forskning och utveckling var bra, men borde begränsas till små och medelstora företag. De ansåg att statligt stöd för immateriella tillgångar borde avslås eftersom det var alltför lätt att missbruka. De förklarade vidare att även om utbildningsåtgärder för anställda som friställts inom textilindustrin var fördelaktiga skulle beviljandet av ett avdrag på 80 procent på de sociala avgifterna endast gynna de anställda indirekt och var därför inte godtagbart. Om textilföretagen hade mer fördelar än andra sektorer när det gäller avbetalningar på socialförsäkringskulder skulle detta utgöra olagligt statligt stöd.

(63) De andra synpunkterna berörde företaget Geotexans extremt låga priser på den spanska marknaden, vilket kunde bero på tillämpningen av textilplanen.

6. SPANIENS SVAR PÅ DE BERÖRDA PARTERNAS SYNUNKTER

(64) De spanska myndigheterna hävdade att kommissionen inte klassificerade åtgärderna som statligt stöd i sitt beslut om att inleda förfarandet utan endast hänvisade till den eventualiteten. Spanien svarade även att utbildningsbidraget för företag med 50–249 anställda utgjorde en ökning på 20 procent, inte 80 procent. Stödintensiteten överensstämde med de tröskelvärden som anges i artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt regionalt investeringsstöd⁽¹⁾. Dessutom var mottagaren av utbildningsåtgärden arbetstagaren, som antingen kunde stanna kvar i företaget eller uppgradera sin utbildning för att söka ett nytt arbete.

(65) När det gällde den andra synpunkten hävdade de spanska myndigheterna att påståendet inkom sent och inga bevis lämnades. Syftet med textilplanen var att anpassa företagen inom sektorn till marknadsavregleringen, och inte att gynna något särskilt företags ställning. När det gällde det företag som uttryckligen nämndes startades Geotexan 2004. Enligt kriterierna för stödberättigande för åtgärder som inriktas på att äldre arbetstagare ska kunna behålla sina anställningar måste de ha arbetat vid företaget i över fem år, vilket inte var möjligt i det här fallet. Det finns inga uppgifter om att Geotexan har utnyttjat åtgärderna för utbildningsstöd. I alla händelser skulle företaget ha mottagit ett stöd på 970 euro per år, vilket inte skulle vara någon avgörande faktor i utvecklingen av en aggressiv prispolicy.

(66) Kort sagt innehöll inte synpunkterna några nya rättsliga fakta eller grunder, och de lämnades i allmänna ordalag utan att tillhandahålla några bevis. De borde därför inte beaktas.

⁽¹⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 20.

7. BEDÖMNING AV STÖDET

7.1 Åtgärdernas karaktär av statligt stöd

- (67) I enlighet med artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (68) Enligt de spanska myndigheterna hade åtgärd 3 inte tillämpats: stödet i form av en räntesats på 0,5 procent hade inte beviljats, och finansieringen grundades på normala marknadsvillkor. Kommissionen uppmanade de spanska myndigheterna att inkomma med information om de räntesatser som faktiskt beviljats de tio stödmotagarna. De spanska myndigheterna svarade den 13 mars 2009. Räntesatsen var lägre än årets lägsta referensränta i endast två fall (ett lån på 300 000 euro och ett annat lån på 100 000 euro till en räntesats på 4,114 procent 2007, när den lägsta referensräntan var 4,62 procent). Med tanke på att skillnaden mellan de två räntesatserna var ytterst liten måste kommissionen dra slutsatsen att det statliga stödet hade varit så litet att det skulle falla under tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse. De spanska myndigheterna förband sig att inte tillämpa denna åtgärd till dess planen upphörde att gälla. Under dessa omständigheter måste kommissionen dra slutsatsen att stödbeloppet var lägre än tröskelvärdet och att det inte var fråga om statligt stöd.
- (69) När det gällde åtgärderna 4 och 5 uppgav de spanska myndigheterna att de omfattades av kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse och därför inte utgjorde statligt stöd. Kommissionen måste följaktligen undersöka huruvida villkoren i förordningen om stöd av mindre betydelse uppfylldes.
- (70) I fråga om åtgärd 4 lämnade de spanska myndigheterna in bevis på att de hade följt förordningen om stöd av mindre betydelse tidigare och förband sig att göra så även i framtiden. De försäkrade även att de hade följt kommissionens meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referensräntor sedan den 1 juli 2008.
- (71) När det gällde åtgärd 5 undantas stöd för exportfrämjande i förordningen om stöd av mindre betydelse. I artikel 1 d definieras exportstöd traditionellt som "stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till inrättande och drift av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter i samband med exportverksamhet". Vidare klargörs följande i skäl 16 i förordningen om stöd av mindre betydelse: "Bidrag till kostnaderna för deltagande i handelsmässor eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt

eller en befintlig produkt på en ny marknad utgör normalt inte exportstödstöd." Om stöd beviljas för ett gruppdeltagande i handelsmässor omfattas detta följaktligen av förordningen om stöd av mindre betydelse⁽¹⁾. Genom en skrivelse av den 30 maj 2008 bekräftade de spanska myndigheterna att åtgärden var avsedd att uppmuntra företag som hittills inte hade exporterat att delta i internationella handelsmässor. Åtgärden uppfyllde följaktligen det villkoret. Stöd för att inrätta informationsinfrastruktur via Internetportaler är inte exportstöd och omfattas därför av tillämpningsområdet för förordningen om stöd av mindre betydelse. Slutligen omfattas även tillhandahållande av rådgivningstjänster för att främja företagets exportpotential av förordningen och faller därför inte inom definitionen av exportstöd.

- (72) Kommissionen fortsatte emellertid att hysa tvivel om huruvida de spanska myndigheterna hade följt förordningen om stöd av mindre betydelse tidigare. Den uppmanade därför de spanska myndigheterna att bevisa att artikel 3.3 i förordningen hade följts tidigare med avseende på åtgärderna 4 och 5. Kommissionen uppmanade även de spanska myndigheterna att förbinda sig att följa förordningen i framtiden i enlighet med artikel 3.1. Detta innebär att taket på 200 000 euro per företag hade följts under samtliga tre beskattningsår, särskilt när det gäller möjliga kombinationer med andra åtgärder i textilplanen som grundas på samma stödberättigande kostnader. Som redan nämnts i skäl 47 lämnade de spanska myndigheterna bevis på att förordningen om stöd av mindre betydelse hade följts tidigare och förband sig att följa den i framtiden. Åtgärderna 4 och 5 utgör därför inte statligt stöd.
- (73) Åtgärd 8 är en allmän åtgärd enligt spansk lag som enligt de spanska myndigheterna aldrig hade tillämpats inom ramen för textilplanen. Om ett företag begärde ett uppskjutande av skattebetalningar i framtiden förband sig de spanska myndigheterna att tillämpa de allmänna bestämmelserna och inte denna åtgärd. Eftersom åtgärd 8 inte hade tillämpats var inget statligt stöd involverat.
- (74) Åtgärderna 1, 2, 6 och 7 beviljades genom statliga medel. Dessa åtgärder förefaller erbjuda en bättre selektiv fördel för företag från textil- och konfektionssektorn än de villkor som tillämpas enligt de allmänna bestämmelserna och gynnar därför dessa företag. Det förekommer omfattande handel inom textil- och konfektionssektorn, vilket innebär att åtgärderna skulle kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna. Dessa åtgärder utgör därför statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget.

⁽¹⁾ Se även kommissionens beslut C 89/01 av den 24 september 2002 om ett planerat stödprogram i Tyskland – "Riktlinjer för stöd till små och medelstora företag – Förbättring av företagets resultat i Sachsen" (EUT L 91, 8.4.2003, s. 13), och särskilt skäl 72 ("bidrag till kostnaderna för deltagande i handelsmässor eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad utgör normalt inte exportstödstöd").

7.2 Förenlighet med den gemensamma marknaden

Åtgärderna 1 och 2

- (75) När det gällde åtgärd 1 konstaterade kommissionen att den godkända stödordningen N 415/2004 endast är tillämplig på stora företag och bidragsberättigande FoU-verksamheter: personalkostnader, relevanta instrument och utrustning, kostnader för externa konsulter, driftskostnader och ytterligare allmänna kostnader som härrör från forskningsverksamheten. Budgeten uppgick till 16 miljoner euro i form av bidrag och 74,45 miljoner euro i form av subventionerade lån.
- (76) I textilplanen fastställdes följande projekt som bidragsberättigande för stora företag: FoU-projekt, projekt för att sprida resultaten av FoU-verksamhet och kostnader för att inrätta och utveckla samarbetsavtal mellan företag. Budgeten uppgick till 12,5 miljoner euro i form av bidrag och 51 miljoner euro i form av subventionerade lån.
- (77) Den 13 januari 2008 upprepade de spanska myndigheterna att de skulle följa de villkor som ställts för stödordningen. På grundval av detta måste kommissionen dra slutsatsen att åtgärd 1 för stora företag uppfyller de kriterier som fastställs i stödordningen.
- (78) När det gäller tillämpningen av åtgärd 1 för små och medelstora företag, som åtgärd 1 enligt textilplanen är särskilt inriktad på, förklarade de spanska myndigheterna att den skulle ha täckts av stödordning XS 50/2005. Syftena med stödordning XS 50/2005 är att främja forskningsprojekt för små och medelstora företag, stärka samarbetet mellan små och medelstora företag och forskningsinstitutioner och sprida forskningsresultaten. Liksom den föregående stödordningen täcker den personalkostnader, relevanta instrument och utrustning, kostnader för externa konsulter, driftskostnader och ytterligare allmänna kostnader som härrör från forskningsverksamheten, samt investeringar i materiella och immateriella tillgångar och rådgivningstjänster. Den årliga budgeten uppgick till 22 miljoner euro i form av bidrag och subventionerade lån.
- (79) De stödberättigande kostnaderna enligt textilplanen var FoU-projekt, investeringar i materiella och immateriella tillgångar i syfte att införa avancerad teknik i företagens produktionsprocesser, projekt för att sprida resultaten av FoU-verksamheter och projekt för att inrätta och utveckla samarbetsavtal mellan företag.
- (80) Kommissionen anser att åtgärd 1 när den tillämpas på små och medelstora företag uppfyller de kriterier som fastställs i stödordning N 415/2004, som redan har godkänts, och i stödordning XS 50/2005.
- (81) När det gäller åtgärd 2 grundades den på den godkända stödordningen N 101/2005, som gällde från juni till den 1 november 2006. Syftet med denna stödordning var att främja omstruktureringar av industriområden på tillbakagång i stödregioner. Stödordningen var öppen för alla företag som investerade i stödregioner, förutom kol-, stål- och syntetfibersektorerna. Stödet måste utbetalas i form av räntefria lån med en maximal betalningstid på 10 år med fem amorteringsfria år. Den planerade budgeten var 400 miljoner euro.
- (82) Textilplanen uppfyller de grundläggande kriterierna förutom kriteriet för räntefria lån. Dessa hade en maximal betalningstid på 15 år med fem amorteringsfria år i stället för en maximal betalningstid på 10 år enligt punkt 11 i stödordningen. Efter att ha undersökt denna punkt måste kommissionen godta den eftersom det i kapitel I 7.2 i förordning ITC/3098/2006 anges att den maximala betalningstiden är 10 år plus fem amorteringsfria år. Kommissionen måste därför dra slutsatsen att åtgärd 2 uppfyller kriterierna i stödordningen.
- (83) Den 3 juli 2006 omanmälde de spanska myndigheterna stödordningen för att bringa den i överensstämmelse med de nya riktlinjerna för statligt stöd ⁽¹⁾ (N 430/2007), och den 26 januari 2007 drog de tillbaka den för att grunda den på kommissionens förordning (EG) nr 1628/2006 av den 24 oktober 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt regionalt investeringsstöd ⁽²⁾. Den 20 mars 2007 antogs stödordning XR/70/2007.
- (84) I enlighet med förordning ITC/3098/2006 och förordning ITC/643/2007 var följande projekt stödberättigade: teknisk infrastruktur, inrättande av teknikparker, överföring av specialistkunskaper, stärkande och diversifiering av den lokala ekonomin, skapande av nya industriverksamheter, utveckling av mogna sektorer och skapande och expansion av framväxande sektorer. Syntetfiberindustrin var inte stödberättigad, och åtgärden var kvalificerad som nyinvestering.
- (85) Kommissionen anser därför att åtgärd 2 uppfyller de kriterier som anges i de godkända stödordningarna N 101/2005 och XR/70/2007.
- (86) De spanska myndigheterna förband sig även att inte tillämpa åtgärderna efter det att de stödordningar som de grundades på hade löpt ut. Kommissionen anser därför att åtgärderna 1 och 2 omfattades av dessa stödordningar och följaktligen utgör förenligt stöd.
- (1) Riktlinjer för statligt regionalstöd för 2007–2013 (EUT C 54, 4.3.2006, s. 13).
- (2) EUT L 302, 1.11.2006, s. 29.

Åtgärd 6

- (87) Kommissionen anser inte att denna åtgärd om särskild utbildning omfattas vare sig av kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning)⁽¹⁾, eller den föregående förordningen om stöd till utbildning, eftersom åtgärden inte rör "nyanställningar" och även stora företag kan utnyttja den.
- (88) Kommissionen måste därför bedöma denna åtgärd direkt på grundval av artikel 87.3 c i fördraget. Stöd för att främja utvecklingen av vissa ekonomiska verksamheter kan följaktligen anses vara förenligt med den gemensamma marknaden om det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- (89) Kommissionen kommer att utvärdera förenligheten för åtgärd 6 i enlighet med⁽²⁾ förordningen om utbildningsstöd mellan 2006 och den 1 augusti 2008 och enligt gruppundantagsförordningen från den 29 augusti 2008 till den 31 december 2008.
- (90) Intensiteten för det särskilda utbildningsstödet var 19,96 procent för små och medelstora företag och 20 procent för stora företag. Denna stödintensitet ligger långt under tröskeln på 35 procent för tillämpningen av utbildningsstöd enligt förordningen om utbildningsstöd och tröskelvärde på 25 procent enligt artikel 39 i gruppundantagsförordningen.
- (91) Dessutom skiljer sig beloppen knappt från de allmänna reglerna. Ökningen beror på antalet anställda och de avgifter som betalats in till socialförsäkringssystemet föregående år. Villkoren för berättigande till åtgärden var mycket restriktiva, eftersom företagen måste upprätta en plan som måste godkännas av den gemensamma kommittén (se skäl 24).
- (92) Den 20 februari 2009 bekräftade de spanska myndigheterna att den ytterligare stimulanseffekten för stora företag i enlighet med artikel 8.3 i gruppundantagsförordningen redan hade beaktats i punkt I. 1.A c i textilplanen. Följaktligen måste sökande företag lägga fram en omskolningsplan till arbetsmarknadsmyndigheten med uppgifter om sysselsättningsmål och de specifika åtgärderna. Arbetsmarknadsmyndigheten kontrollerade att ett eller flera av de kraven i ovan nämnda artikel i gruppundantagsförordningen var uppfyllda. Denna plan innehöll ett dokument med uppgifter om målen för produktivitet och bevarande av arbetstillfällen och storleken på den berörda investeringen. Den gemensamma kommittén utfärdade

även en rapport om de omskolningsplaner som lagts fram av varje företag eller grupp. På grundval av den information som lämnats i planen och den rapport som inlämnats av observationsorganen för arbetsmarknadsförhållanden kontrollerade medlemsstaten att kriterierna för stimulanseffekten för stora företag var uppfyllda.

- (93) Kommissionen måste dra slutsatsen att effekten av stödet på konkurrensen och handeln är mycket begränsad. Kommissionen anser därför att åtgärden inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen anser följaktligen att denna åtgärd är förenlig med den gemensamma marknaden på grundval av artikel 87.3 c i fördraget.

Åtgärd 7

- (94) Åtgärd 7 beviljas också genom statliga medel och gynnar uppenbarligen sektorn. När det gäller överensstämmelsen förefaller den inte omfattas fullständigt av artikel 15 i förordning (EG) nr 800/2008 (allmänna gruppundantagsförordningen) eller av kommissionens förordning (EG) nr 2204/2002 av den 12 december 2002 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt sysselsättningsstöd⁽³⁾, med tanke på att 37 företag av sammanlagt 11 544 aktiva företag inom sektorn 2007 är stora företag och åtgärden inte rör nyanställningar. Denna åtgärd utvärderas därför på grundval av artikel 87.3 c⁽⁴⁾.
- (95) Statligt stöd i form av lönesubventioner som är avsett att öka efterfrågan på arbetstagare med sämre förutsättningar "kan ytterligare stimulera företagen att öka antalet anställda från denna kategori av arbetstagare". De berörda arbetstagarna omfattas av kategorin mindre gynnade arbetstagare genom att de är över 50 år gamla. Av arbetstagarna i åldern 55–59 år hade 76 procent låg utbildning och kompetens, vilket utgjorde ett hinder för dem att gå över till andra sektorer om de friställdes. När det gäller antalet berörda arbetstagare var endast 10 215 av de 123 574 anställda inom sektorn 2008 i åldrarna 55–59 år, och endast 6 700 hade arbetat i företaget i över 5 år och hade avtal om tillsvidareanställning. Denna siffra motsvarade 5,2 procent av samtliga arbetstagare inom sektorn, och åtgärdens intensitet per företag uppskattades till 0,3 procent av deras arbetskostnader, vilket är långt under tröskelvärde på 50 procent av de stödberättigade kostnaderna enligt artikel 40 i den allmänna gruppundantagsförordningen. Effekten av åtgärden var även liten eftersom den huvudsakligen berörde mikroföretag (74 procent) och stödbeloppet var minimalt (0,3 procent av arbetskostnaderna). Även om den finansiella effekten

⁽¹⁾ EUT L 214, 9.8.2008, s. 3.

⁽²⁾ Se kommissionens beslut av den 2 juni 2004 om stöd nr N 443/03: Återanvändning av vatten (K(2004) 1356 slutlig).

⁽³⁾ EGT L 337, 13.12.2002, s. 3.

⁽⁴⁾ Se resonemanget i åtgärd A2 i kommissionens beslut N 244/2008: Spanskt program för skodons-, garvnings- och lädertillverkningssektorn (EUT C 52, 5.3.2009, s. 1).

för företaget var minimal utgjorde den enligt de spanska myndigheterna en stimulans att låta de berörda arbetstagarna stanna kvar i sin anställning i ytterligare några år i stället för att avskeda dem eller anställa dem på olagligt sätt. Stödet förefaller därför vara nödvändigt, proportionellt och väl inriktat på åldersgruppen för arbetstagare med sämre förutsättningar.

- (96) När det gäller de negativa effekterna av stödet ska det noteras att åtgärden endast inriktas på textil- och konfektionssektorn, en industri på tillbakagång där 40 procent av arbetstillfällena har förlorats sedan 2001.
- (97) Efter att ha vägt de positiva och negativa effekterna mot varandra drogs slutsatsen att stödet hade positiva effekter eftersom det bidrog till att uppmuntra företagen – huvudsakligen mikroföretag – att behålla sina arbetstagare över 55 år i anställning (i stället för att anställa dem på olagligt sätt) tills de nådde 60 års ålder, och snedvridningen av konkurrensen blev sannolikt begränsad på grund av det mycket låga stödbeloppet.
- (98) Åtgärd 7 är därför förenlig med den inre marknaden och överensstämmer med artikel 87.3 c i fördraget.

8. SLUTSATS

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det stöd som beviljats av Spanien enligt åtgärderna 1 och 2, vilka beskrivs i skälen 11–15, med avseende på ett program

för främjande av teknisk forskning och ett program för industriell omställning inom textil- och konfektionssektorn, omfattades av godkännandet av stödordningarna N 415/2004 och N 101/200 och av stödordningarna XS 50/2005 och XS 70/2007, och utgör därför inte statligt stöd.

2. Åtgärderna 3, 4 och 5, som beskrivs i skälen 16–20 och som rör förmånslån som beviljats av ENISA för modernisering av små och medelstora företag, lån med förmånsränta som beviljats av ICO och exportfrämjande verksamhet som genomförs av ICEX, understiger det tröskelvärde som fastställs i förordningen om stöd av mindre betydelse och utgör därför inte statligt stöd.

3. Det stöd som beviljats av Spanien enligt åtgärderna 6 och 7, vilka beskrivs i skälen 21–25, i syfte att erbjuda fortbildning för anställda och upprätthålla sysselsättningen för äldre arbetstagare inom textil- och konfektionssektorn, är förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med artikel 87.3 c i fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 24 mars 2009.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>